फलं यदुक्तं तदशेषमेव विनाश्य	phalaṃ yaduktaṃ tadaśeṣameva vināśya
पश्चात्स्वदिशं नयेताम् ॥३९॥	paścātsvadiśaṃ nayetām ||39||
ताराग्रहश्चेत्क्षितिजात्रिकोणे सूर्यादपि स्याद्यदि वा शशांकः ।	tārāgrahaścetkṣitijāttrikoṇe sūryādapi syādyadi vā śaśāṃkaḥ	
दिगीश्वरात्पंचमगो बली वा ग्रहः	digīśvarātpaṃcamago balī vā grahaḥ
स्वकाष्ठां नयति प्रसह्य ॥४०॥	svakāṣṭhāṃ nayati prasahya ||40||
दृष्टाऽदृष्टफलाप्त्यै शास्त्रं हृदये निधाय मिहिरस्य ।	dṛṣṭā:'dṛṣṭaphalāptyai śāstraṃ hṛdaye nidhāya mihirasya	
दैवज्ञवल्लभाख्यं दृष्ट्वा प्रश्नं वदेत्तज्ज्ञः ॥४१॥	daivajñavallabhākhyaṃ dṛṣṭvā praśnaṃ vadettajjñaḥ ||41||
यदुपचितमन्यजन्मनि शुभाऽशुभं तस्य कर्मणः पंक्तिम् ।	yadupacitamanyajanmani śubhā:'śubhaṃ tasya karmaṇaḥ paṃktim	
व्यञ्जयति शास्त्रमेतत् तमसि द्रव्याणि दीप इव ॥४२॥	vyañjayati śāstrametat tamasi dravyāṇi dīpa iva ||42||
आदित्यदासतनयस्तदवाप्तबोधः	ādityadāsatanayastadavāptabodhaḥ
कापित्थलः सवितृलब्धवरप्रसादः ।	kāpitthalaḥ savitṛlabdhavaraprasādaḥ	
आवन्तिको मुनिमतान्यवलोक्य यत्नादेतां	āvantiko munimatānyavalokya yatnādetāṃ
वराहमिहिरो रचयांचकार ॥४३॥	varāhamihiro racayāṃcakāra ||43||
॥श्रीँ॥	|| śrīm̐||

https://www.culturavedica.org/